

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 7870

Doknr.
301721

Dato
14-09-2020

Folketingets Social- og indenrigsudvalg har d. 17. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 658 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jakob Sølvhøj (EL).

Spørgsmål nr. 658:

”Vil ministeren, såfremt der er sektorer, hvor formidling på dansk tegnsprog ikke indgår i kriseberedskabet, opfordre de relevante ministerier til at sikre, at alle relevante myndigheder indarbejder tegnsprogsformidling i deres kriseberedskab, og vil ministeren i den forbindelse opfordre til at sikre, at det bliver en helt generel praksis, at der informeres på dansk tegnsprog i krisesituationer f.eks. ved pressemøder og kampagner?”

Svar:

Som følge af sektoransvarsprincippet på handicapområdet, jf. også mit samtidige svar på SOU alm. del. nr. 657 herom, er der indhentet bidrag fra Forsvarsministeriet og Justitsministeriet til besvarelsen.

Justitsministeriet oplyser følgende:

”Rigspolitiet kan oplyse, at politiet generelt prioriterer kommunikation til befolkningen højt i forbindelse med kriser og større hændelser, der kan skabe utryghed eller påvirke den enkelte borgers sikkerhed og/eller sundhed. I den forbindelse anvender politiet en bred vifte af kanaler. Det kan være gennem beredskabsmeddelelser, udsendelse af sms bl.a. til de mobil-numre, der er tilmeldt døve-ordningen eller app'en Mobilvarsling. Derudover kommunikerer politiet bl.a. via www.politi.dk, sociale medier, pressemøder og de etablerede nyhedsmedier.

I forbindelse med opfølgningen på erfaringerne fra hændelserne i Norge den 22. juli 2011 (Oslo og Utøya) udarbejdede Rigspolitiet i regi af Det Centrale Operative Kommunikationsberedskab (DCOK), som er en understab til National Operativ Stab (NOST), en plan med ”best practice” i forhold til krisekommunikation i forbindelse med større, uvarslede hændelser.

Det fremgår af denne plan, der har karakter af en vejledning og inspirationsmateriale for beredskabsmyndigheder, at for at nå så hurtigt og bredt som muligt ud til befolkningen med information, bør myndighederne løbende tilpasse deres valg af kommunikationskanaler, så de er i stand til at nå den enkelte borger via hans eller hendes foretrukne medieplatform. Myndighederne bør således løbende afsøge mulighederne for at tage nye kommunikationskanaler i brug, hvis det vil gøre det muligt at få budskaberne ud på mere effektiv vis. I den enkelte situation må de involverede myndigheder vurdere, hvilke kanaler det giver bedst mening at anvende.

Det fremgår endvidere af planen, at under en hvilken som helst form for krise bør myndighederne nøje overveje, hvilke særlige målgrupper der har behov for kommunikation.

Som koordinerende myndighed vil Rigspolitiet under større kriser koordinere den nationale krisekommunikation gennem DCOK. Der vil i forbindelse med den enkelte indsats blive udfærdiget en kommunikationsstrategi for hændelsen, hvor myndighederne vil forholde sig til, hvilke prioriterede målgrupper det er særligt nødvendigt at være bevidste om i forbindelse med kommunikationen, og hvilke kommunikationskanaler som dermed vil være særligt relevante at tage i anvendelse.

Rigspolitiet kan afsluttende bemærke, at i forbindelse med covid-19 har de involverede myndigheder, herunder politiet, som fast praksis i videst muligt omfang sørget for, at der var tegnsprogstolke til stede ved pressemøderne. Det gælder både de myndighedsfælles pressebriefs i Eigtveds Pakhus og de pressemøder, som er afholdt i regi af de enkelte ressortministerier. Det vil også efter covid-19 indgå som en fast bestanddel i politiets krisekommunikation at overveje inddragelse af tegnsprogstolkning.”

Forsvarsministeriet oplyser følgende:

”Set i lyset af COVID19 er det relevant at overveje, hvordan myndighederne kommunikerer med borgerne, så alle - herunder hørehæmmede – kan modtage informationer, der sætter dem i stand til at tage vare på egen sikkerhed og sundhed under en krise.

Opfordringer til at tage specifikke hensyn som del af krisekommunikationen, fx vedr. tegnsprogstolkning, bør ske på baggrund af en faglig vurdering. Forsvarsministeriet og Beredskabsstyrelsen bidrager gerne til at formidle opfordringen til øvrige myndigheder.”

Jeg skal derudover for så vidt angår fremadrettede initiativer til at sikre relevant anvendelse af tegnsprogsformidling i krisesituationer henviser til mit samtidige svar på SOU alm. del nr. 659.

Med venlig hilsen

Astrid Krag

Bilag 1: Svar på SOU alm. del 657.

Bilag 2: Svar på SOU alm. del 659.